

Europejski Rzecznik
Praw Obywatelskich

Tłumaczenie tej strony zostało wygenerowane za pomocą tłumaczenia maszynowego [Link]. Tłumaczenia maszynowe mogą zawierać błędy potencjalnie zmniejszające zrozumiałość i dokładność; Rzecznik Praw Obywatelskich nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek rozbieżności. Aby uzyskać najbardziej wiarygodne informacje i pewność prawną, należy zapoznać się z następującymi informacjami wersja źródłowa na angielski, do której odnośnik znajduje się powyżej. Więcej informacji można znaleźć w naszej [polityce językowej i tłumaczeniowej](#) [Link].

Decyzji w sprawie 3490/2005/(ID)PB - Spór o zapłatę po wykonaniu umowy

Decyzja

Sprawa 3490/2005/(ID)PB - Otwarta 31/01/2006 - Decyzja z 15/12/2008

W 2001 r. skarżący, przedsiębiorstwo z Włoch, zawarło umowę z Komisją Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju. Umowa dotyczyła projektu na dostawę dostatecznej ilości wody dla powracających uchodźców i wysiedleńców w Liberii. Po wykonaniu umowy, między skarżącym a Komisją powstał spór co do wysokości zapłaty za wykonanie projektu.

Pod koniec 2005 r. skarżący zwrócił się do Rzecznika i przedstawił serię zarzutów i roszczeń.

W lipcu 2007 r. Rzecznik przedstawił propozycję polubownego rozwiązania sporu. Rzecznik odrzucił zarzuty skarżącego i większość jego roszczeń, ale uznał, że jedno z roszczeń, dotyczące opłat za zarządzanie rachunkiem utworzonym do celów projektu, wydawało się uzasadnione.

W odpowiedzi Komisja przystała na propozycję Rzecznika. Ponadto Rzecznik z własnej inicjatywy uznał za zasadne wniesienie dodatkowej zapłaty na rzecz skarżącego, jako część polubownego rozwiązania sporu. Komisja podkreśliła, że nie dokona płatności do czasu wycofania przez skarżącego poważnych zarzutów dotyczących prawdopodobieństwa sfałszowania pisma przez służby Komisji.

Skarżący z zadowoleniem przyjął odpowiedź Komisji, ale przedstawił dodatkowe, szczegółowe roszczenia. Skarżący zgodził się również wycofać oświadczenie o możliwym przypadku fałszerstwa, o którym była mowa powyżej.

Rzecznik zasugerował Komisji skontaktowanie się ze skarżącym w celu polubownego rozwiązania sporu.

W odpowiedzi Komisja wyraziła chęć zaspokojenia części roszczeń skarżącego (w sumie 36 600 USD i 747,89 EUR) z zamiarem znalezienia „*polubownego rozwiązania, które byłoby zadowalające dla obu stron*”. W tym celu Komisja wysłała skarżącemu protokół ze swoją propozycją.

Jesienią 2008 r. Komisja i skarżący zawarli w końcu ugodę. W jej wyniku na konto projektu skarżącego wpłynęły płatności w wysokości 48 486,79 EUR i 101 938,40 USD.

W wydanej przez siebie decyzji Rzecznik podkreślił, że odpowiedź Komisji w tej sprawie była wzorowa. W całym postępowaniu Komisja udzielała szczegółowych i konstruktywnych odpowiedzi, nawet do tego stopnia, że zidentyfikowane przez własne służby i skarżącego płatności zostały należycie uregulowane.

OKOLICZNOŚCI LEŻĄCE U PODSTAW SKARGI

1. W 2001 r. skarżący, włoska spółka i Komisja podpisały umowę o świadczenie usług finansowaną z Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR). Umowa nosiła tytuł „Zarządzanie projektem wodociągowym Monrovia i obszarów wiejskich”. Jego celem było zapewnienie odpowiedniego zaopatrzenia w wodę osobom powracającym i przesiedlonym w Liberii w okresie 24 miesięcy (od października 2001 r. do października 2003 r.).

2. Aby wykonać zadania wynikające z umowy o świadczenie usług, skarżącemu powierzono m.in. zarządzanie kontem zaliczkowym, które założył w lokalnym banku. Projekt rozpoczął się w grudniu 2001 r., a środki zostały udostępnione na koncie zaliczkowym w tym samym czasie.

3. W maju 2003 r., ze względu na pogorszenie się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego, Komisja oficjalnie zaleciła swoim partnerom wykonawczym zaangażowanym w program rozważenie zawieszenia działań. Skarżący postanowił jednak kontynuować prace nad projektem.

4. W dniu 6 czerwca 2003 r. wspomniany lokalny bank zaprzestał działalności z powodu wybuchu wojny domowej w Monrovi. To sprawiło, że transfer środków do banków w Liberii był niemożliwy. W związku z tym Komisja zatwierdziła utworzenie alternatywnego rachunku zaliczkowego we Włoszech.

5. Następnie w 2003 r. Komisja przeprowadziła audyt i przegląd projektu. Doprowadziło to do różnych sporów ze skarżącym zarówno w kwestiach technicznych, jak i finansowych.

6. W dniu 7 kwietnia 2004 r. skarżący przedstawił swoje końcowe sprawozdania z projektu.

7. Pomimo kilku kolejnych wymian korespondencji z Komisją skarżący nadal miał do niej wiele skarg. W dniu 4 listopada 2005 r. zwróciła się zatem do Europejskiego Rzecznika Praw

Obywatelskich.

PRZEDMIOT DOCHODZENIA

8. Rzecznik Praw Obywatelskich wszczął obecne dochodzenie w sprawie zarzutów i roszczeń skarżącego.

Zarzuty

(1) W okresie 15 miesięcy, od dnia 24 lipca 2003 r. do dnia 19 października 2004 r., Komisja nie odpowiedziała na powtarzające się żądania skarżącego o uzupełnienie rachunku zaliczkowego.

(2) Biorąc pod uwagę, że w trakcie realizacji umowy Komisja nie oskarżyła skarżącego o niewystarczające wyniki techniczne lub finansowe oraz że kwota, uzasadnienie i ważność umowna opłaty zaliczkowej nigdy nie zostały zakwestionowane, uzasadnione oczekiwania skarżącego zostały poważnie naruszone, ponieważ nie mogła sobie wyobrazić, że Komisja z mocą wsteczną zakwestionuje opłatę zaliczkową w ciągu całego roku po zakończeniu projektu.

(3) Komisja przez cały rok po zakończeniu projektu powiadomiła skarżącego o wszelkich problemach, pomimo faktu, że kwestia ta została poinformowana znacznie wcześniej przez zakontraktowanych księgowych.

(4) Komisja zignorowała wnioski skarżącego dotyczące a) analizy kosztów i korzyści po zakończeniu projektu oraz oceny technicznej; oraz b) zwrot skarżącemu sprawozdania finansowego, którego Komisja postanowiła nie płacić.

(5) Ze względu na nieuzasadnione opóźnienia Komisji w uzupełnianiu rachunku zaliczkowego skarżący sfinansował z góry 30 % projektu.

(6) Skarżący został poddany nietypowemu i niesprawiedliwemu traktowaniu podczas zamknięcia projektu, ponieważ zamknięcie projektu oraz ostateczne sprawozdania techniczne i finansowe musiały zostać sporządzone na koszt skarżącego po zakończeniu projektu, chociaż umowa tego nie przewidywała.

Wniosek o kwotę 161 086,99 EUR, złożony w ramach trzech kwot

(a) Płatność zaległych faktur, które zostały zadeklarowane i w pełni opodatkowane w rocznym przedłożeniu finansowym skarżącego organom podatkowym:

— Prefinansowane wydatki zaliczkowe (2 faktury): 75 931,95 USD

— Opłaty za pomoc techniczną i zatrzymanie (1 faktura): 38 880,53 EUR

B) Odsetki za zwłokę i odsetki wyrównawcze oraz dewaluacja opóźnionych faktur i zaliczek

zaliczkowych (kwoty mające zastosowanie do końca grudnia 2005 r.):

W sprawie pomocy technicznej: 4 847,49 EUR

— Straty z tytułu dewaluacji z tytułu płatności zaliczkowych na rachunku zaliczkowym: 8 495,18 USD

— Odsetki za zwłokę/odsetki wyrównawcze od zaliczkowych płatności zaliczkowych: 20 988,75 USD

(C) Nieprzewidywalne, pozaumowne zobowiązania poprojektowe:

— Koszty i wydatki poniesione po zakończeniu projektu: 27 774,21 EUR

DOCHODZENIE

9. W dniu 31 stycznia 2006 r. Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił się do Komisji o przedstawienie opinii, co uczyniła w dniu 28 lipca 2006 r. Opinia została przekazana skarżącemu w celu przedstawienia uwag, które przesłała w dniu 26 września 2006 r. W dniu 10 lipca 2007 r. Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawił propozycję przyjaznego rozwiązania. Komisja odpowiedziała na ten wniosek w dniu 8 stycznia 2008 r. Odpowiedź została przekazana skarżącemu, który przedstawił swoje uwagi w dniu 25 stycznia 2008 r. Rzecznik przekazał uwagi skarżącego Komisji, która przesłała dodatkową odpowiedź w dniu 26 czerwca 2006 r. Odpowiednio w dniach 31 lipca i 8 września 2008 r. skarżący i Komisja poinformowały Rzecznika Praw Obywatelskich o ostatecznym porozumieniu w sprawie rozstrzygnięcia sprawy.

ANALIZA I WNIOSKI RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Uwagi wstępne

10. Dochodzenie zakończyło się pomyślnym ugodą między stronami, na podstawie propozycji przyjaznego rozwiązania wydanej przez Rzecznika Praw Obywatelskich. Wniosek ten dotyczył części a) argumentu przedstawionego w pkt 8 powyżej.

11. W świetle pomyślnego wyniku niniejszego dochodzenia oraz znacznych wysiłków obu stron zmierzających do osiągnięcia polubownego rozwiązania, główna część niniejszej decyzji koncentruje się na kwestiach, które były przedmiotem propozycji Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie polubownego rozwiązania. Jeśli chodzi o dodatkowe kwestie, których pełna ocena została już przekazana stronom w propozycji rozwiązania przyjaznego Rzecznika Praw Obywatelskich, wystarczy zauważyć, co następuje.

12. W odniesieniu do pierwszego wyżej wymienionego zarzutu Rzecznik stwierdził w swoim wniosku dotyczącym przyjaznego rozwiązania, że Komisja nie odpowiedziała na dwa wnioski o uzupełnienie rachunku zaliczkowego utworzonego na potrzeby projektu oraz że uchybienie to wydaje się niezgodne z odpowiednimi przepisami umownymi. W odpowiedzi na wniosek dotyczący przyjaznego rozwiązania Komisja podkreśliła, podsumowując, co uważa za wyjątkowe okoliczności, oraz że opóźnienia wystąpiły w szczególności z powodu konieczności przeprowadzenia dodatkowych kontroli w celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty. Skarżący nie przedstawił konkretnych uwag w odpowiedzi na te dodatkowe uwagi przedstawione przez Komisję. Na obecnym etapie należy zauważyć, że Komisja nie obaliła wyrażnie wyżej wspomnianego stwierdzenia Rzecznika Praw Obywatelskich, zgodnie z którym przepisy umowne nie były ściśle przestrzegane. Biorąc jednak pod uwagę drugorzędny charakter tej części sprawy oraz fakt, że osiągnięto ugodę, Rzecznik nie uważa za konieczne dalszego badania tej sprawy.

13. W odniesieniu do pozostałych zarzutów Rzecznik nie stwierdził niewłaściwego administrowania w odniesieniu do zarzutów drugiego, trzeciego, piątego i szóstego. W odniesieniu do zarzutu czwartego Rzecznik stwierdził, że nie ma wystarczających podstaw do dalszych dochodzeń. W odniesieniu konkretnie do piątego zarzutu skarżący przedstawił dodatkowe materiały po propozycji rozwiązania przyjaznego, na poparcie swoich argumentów. Jednakże uwzględnienie tego materiału w ramach drugiej oceny tej części sprawy wymagałoby przeprowadzenia dalszych dochodzeń, co w tym momencie nie byłoby właściwe. Ponadto Rzecznik zauważa, że z własnej inicjatywy i pomimo stwierdzenia przez niego braku niewłaściwego administrowania, uгода obejmowała decyzję o wypłacie odszkodowania w interesie polubownego rozwiązania problemu (zob. pkt 28 poniżej).

14. W odniesieniu do skargi Rzecznik nie znalazł żadnych uzasadnionych zarzutów, które odpowiadały jego części b) i c). W związku z tym nie można było ich zaakceptować.

A. Wniosek o zapłatę

Okoliczności faktyczne i ocena

15. Jak wspomniano powyżej, skarżący twierdził, między innymi, co następuje:

(a) Płatność zaległych faktur, które zostały zadeklarowane i w pełni opodatkowane w rocznym przedłożeniu finansowym skarżącego organom podatkowym. Były to:

— Prefinansowane wydatki zaliczkowe (2 faktury): 75 931,95 USD

— Opłaty za pomoc techniczną i zatrzymanie (1 faktura): 38 880,53 EUR

16. W odniesieniu do tego twierdzenia Komisja zauważyła w swojej opinii, że bezskutecznie próbowała uregulować zaległą płatność ze skarżącym. Weryfikacja całkowitych wydatków wykazała łączną kwotę 1 927 868,92 USD. Otrzymane uzupełnienia wyniosły 1 856 703,09

USD. Saldo na rzecz skarżącego wyniosło 71 165,83 USD należnych na rachunku zaliczkowym. Zaległa również faktura w wysokości 38 880,53 EUR. Komisja stwierdziła, że jest gotowa zaakceptować fakt, iż umowa podpisana ze skarżącym przewidywała opłatę za zarządzanie rachunkiem zaliczkowym, oprócz wynagrodzenia wypłacanego w ramach umowy o świadczenie usług. W tym kontekście Komisja stwierdziła ponadto, że postanowienia załącznika II A do umowy o świadczenie usług przewidują specjalną opłatę w wysokości 216 000 EUR w tym celu (określoną w załączniku II C). Komisja zauważyła jednak również, że był to oczywisty błąd popełniony przez jej służby, ponieważ ta sama usługa nigdy nie powinna być dwukrotnie wynagradzana i dlatego audytorzy stwierdzili, że wnioski te powinny zostać odrzucone. Ponadto wskazała, że przed uregulowaniem tej kwoty należy rozstrzygnąć kwestię uzasadnienia wydatków na sprzęt i meble zakupione ze środków projektowych i wykorzystane w rezydencji skarżącego. W rzeczywistości próbowała ona bezskutecznie zamknąć rachunki, wzywając skarżącego do rozwiązania problemu nieuzasadnionych wydatków.

17. Rzecznik Praw Obywatelskich zajął się kwestią opłaty za zarządzanie rachunkiem zaliczkowym w następujący sposób.

18. Przedmiotowa umowa nosi tytuł „Zarządzanie projektem w zakresie zaopatrzenia w wodę Monrovia i obszary wiejskie”. Zgodnie z formularzem zamówienia cena umowy wynosi 270 180 EUR. Jeżeli istnieje rozbieżność między przepisami różnych dokumentów, należy je interpretować zgodnie z porządkiem pierwszeństwa wskazanym w art. 3 szczególnych warunków umowy. Zgodnie z tym artykułem:

„Porządek pierwszeństwa dokumentów zamówienia jest następujący:

— Formularz umowy,

Warunki szczególne umowy,

— Załącznik I T/A Zakres zadań.

— Procedury zarządzania budżetem w załączniku IIA.

— Załącznik IIB Recepty techniczne.

— Szacunkowy koszt rachunku impasowego załącznika IIC.

— Podział cen kontraktowych w załączniku III.

— Załącznik IV Podatki i ustalenia celne.

Ogólne warunki umów o świadczenie usług finansowanych z Europejskiego Funduszu Rozwoju (załącznik IV do decyzji nr 3/90 Rady Ministrów AKP/EWG z dnia 29 marca 1990 r.) ”

19. Zgodnie z art. 2 do umowy stosuje się prawo belgijskie. Zgodnie z załącznikiem I do umowy

okres jej obowiązywania wynosiłby „[u] p do 360-osobowych dni w Liberii i do 120 dni we Włoszech, w okresie 24 miesięcy. ” ust. 1 załącznika IIA do umowy przewiduje między innymi:

„ Umowa dotyczy zarządzania i nadzoru poprzez rachunek zaliczkowy programu poprawy dostępu do czystych wód w Monrovii i na obszarach wiejskich (...) Środki EFR zostaną udostępnione za pośrednictwem gwarantowanego rachunku zaliczkowego (...) Szacunkowy koszt w EUR zamieszczony jest w załączniku IIC (...) ”

20. Punkt 2.4.2 załącznika IIA stanowi, że "[f] lub zarządzanie rachunkiem zaliczkowym i kosztem przeznaczonych na ten cel środków finansowych Wykonawca otrzymuje opłatę określoną w załączniku IIC. Opłata ta nie podlega zatrzymaniu i może być pobierana proporcjonalnie z rachunku na koniec każdego okresu sprawozdawczego .

21. Załącznik IIC zawiera sekcję „E”, zatytułowaną „Zarządzanie PROGRAMEM”, która przewiduje kwotę 216 000 EUR (24 miesiące x 9 000 EUR). Załącznik IIC nie zawiera przepisu odnoszącego się wyraźnie do opłaty za „zarządzanie rachunkiem zaliczkowym”. Opłata za zarządzanie rachunkiem zaliczkowym, o której mowa w pkt 2.4.2 załącznika IIA, wydaje się zatem odnosić do kwoty wskazanej w sekcji E załącznika IIC na zarządzanie programem, biorąc pod uwagę, że załącznik IIC nie zawiera odrębnego przepisu dotyczącego opłaty za zarządzanie rachunkiem zaliczkowym i że umowa dotyczyła zarządzania programem zaopatrzenia w wodę za pośrednictwem rachunku zaliczkowego.

22. Załącznik III, zatytułowany „Podział cen umowy”, zawiera w szczególności następujące dane:

„ Opłaty (przypadki) za man-days of service

a) Usługi pana Craiga Smitha:

w Liberii: EURO

Opłaty za osobę/dzień przez 300 dni w EUR 425/dzień 127.500

Za diemy na człowieka/dzień przez 300 dni w EUR 138/dzień 41.400

WE Włoszech:

Opłaty za osobę/dzień przez 120 dni w cenie 350 EUR/dzień 42.000

B) Usługi w Liberii dla zatwierdzonych ekspertów krótkoterminowych

Opłaty za osobę/dzień przez 300 dni w EUR 300/dzień 18.000

Za diemy na człowieka/dzień przez 300 dni w EUR 138/dzień 8,280

Koszty podróży...

Ogółem 270.180 ”.

23. W związku z powyższym Rzecznik uznał stanowisko przyjęte przez Komisję w tym przypadku za rozsądne, a mianowicie, że służby odpowiednich pracowników skarżącego, o których mowa w załączniku III, nie różnią się od „zarządzania programem”, o którym mowa w sekcji E załącznika IIC. W związku z tym wydawało się, że umowa przewidywała podwójną opłatę za te same usługi, które miały być świadczone przez skarżącego w związku z zarządzaniem programem zaopatrzenia w wodę. W związku z tym okazało się, że istniała nieodłączna logiczna niespójność między odnośnymi postanowieniami umowy i że oświadczenie woli złożone przez Komisję przy zawieraniu umowy, dotyczące wynagrodzenia wykonawcy za zarządzanie programem, nie było wolne od błędów. Jak stwierdziła Komisja w swojej opinii, problem ten wynikał z oczywistego błędu popełnionego przez jej służby.

24. W ramach swojej odpowiedzi na pierwszy argument skarżącego Komisja zaakceptowała saldo na rzecz skarżącego w wysokości 71 165,83 USD należne z tytułu rachunku zaliczkowego oraz należną fakturę w wysokości 38 880,53 EUR z tytułu opłat za pomoc techniczną. Najwyraźniej, mając na uwadze osiągnięcie polubownego rozstrzygnięcia sporu ze skarżącym, Komisja stwierdziła, że jest gotowa zaakceptować fakt, że umowa podpisana ze skarżącym przewidywała opłatę za zarządzanie kontem zaliczkowym, oprócz wynagrodzenia wypłacanego w ramach umowy o świadczenie usług. Wskazała jednak, że zanim odpowiednia kwota mogła zostać rozstrzygnięta, należy rozwiązać kwestię uzasadnienia wydatków na wyposażenie i meble, zakupionych ze środków projektowych i wykorzystanych w rezydencji skarżącego. W tym względzie Komisja stwierdziła, że w piśmie z dnia 26 czerwca 2003 r. podniosła tę kwestię. Niemniej jednak Komisja nie wskazała w swojej opinii, że kopia tego pisma została włączona do obszernej dokumentacji załączonej do skargi. Pismo to nie znalazło się również w wykazie załączników załączonym do opinii Komisji. Ponadto problem ten nie został uwzględniony w wynikach śródkresowego przeglądu audytu przekazanego skarżącemu i załączonego do skargi. Ponadto Komisja w żaden sposób nie odniosła się do kwoty związanej z tą kwotą.

25. W uwagach do opinii Komisji skarżący:

a) zauważyła, że ostatnie faktury zaliczkowe w wysokości 4 766,12 USD, dostarczone w sposób weryfikowalny wraz ze sprawozdaniem końcowym, zostały zignorowane przez Komisję;

B) wskazała, że z wyjątkiem wyżej wymienionej kwoty zgodziła się z Komisją w odniesieniu do salda na jej korzyść i oczekującej faktury;

C) z zadowoleniem przyjął oświadczenie Komisji, że jest gotowa zaakceptować fakt, że umowa przewidywała opłatę za zarządzanie rachunkiem zaliczkowym; oraz

D) podkreśliła, że w swojej opinii Komisja po raz pierwszy wprowadziła zastrzeżenie dotyczące sprzętu i argumentowała, że odnosi się to wyraźnie do innej umowy, która już dawno została

rozstrzygnięta na korzyść skarżącego, a także do protokołu umowy, który został podpisany z Komisją.

26. Rzecznik zauważył, że:

(a) w swojej opinii Komisja nie wypowiedziała się na temat argumentu skarżącego dotyczącego zapłaty ostatnich faktur zaliczkowych w wysokości 4 766 USD. 12;

B) skarżący i Komisja uzgodnili saldo na rzecz skarżącego w wysokości 71 165,83 USD należnego na rachunku zaliczkowym oraz oczekującą fakturę w wysokości 38 880,53 EUR;

(C) Komisja była gotowa zaakceptować, że umowa przewidywała opłatę za zarządzanie rachunkiem zaliczkowym (odrębną od wynagrodzenia skarżącego za zarządzanie programem), ale uzależniła rozstrzygnięcie roszczenia od rozstrzygnięcia kwestii dotyczącej uzasadnienia wydatków na sprzęt i meble zakupione ze środków projektowych i wykorzystane w rezydencji skarżącego;

D) w swojej opinii Komisja nie wykazała, że podniosła tę kwestię ze skarżącym przed obecnym dochodzeniem i nie dostarczyła dalszych informacji na ten temat;

(e) Komisja nie wyjaśniła również, dlaczego ta sprawa uniemożliwia jej spełnienie, przynajmniej częściowo, argumentu skarżącego; oraz

(F) skarżący wskazał, że Komisja podniosła tę kwestię po raz pierwszy w swojej opinii i zauważył, że odnosi się ona do wykonania innej umowy, która została już rozwiązana.

27. W związku z powyższym Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdził, że Komisja nie wyjaśniła odpowiednio, że nie wypłaciła skarżącemu, przynajmniej częściowo, kwoty pieniężnej odpowiadającej jego pierwszemu żądaniu. Ta porażka mogła być przypadkiem niewłaściwego administrowania. W związku z tym Rzecznik przedstawił następującą propozycję rozwiązania przyjaznego:

W świetle uwag przedstawionych w pkt 26 powyżej Rzecznik sugeruje, aby Komisja mogła ponownie rozważyć swoją decyzję (w tym uzasadnienie) o odmowie zaspokojenia, nawet częściowo, pierwszego roszczenia finansowego skarżącego. W kontekście tego ponownego rozpatrzenia Komisja mogłaby również uwzględnić uwagi Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawione w pkt [tutaj 18–23] powyżej oraz odpowiednie prawo belgijskie mające zastosowanie do umowy. Komisja proszona jest o zaproszenie skarżącego na spotkanie w celu ułatwienia wyjaśnienia sytuacji prawnej i poszukiwania rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez obie strony.

Uwagi przedstawione Rzecznikowi po jego propozycji rozwiązania przyjaznego

28. Komisja poinformowała Rzecznika, że w związku z jego propozycją i w interesie podjęcia kroków w celu rozstrzygnięcia sprawy ponownie oceniła akta sprawy i przyjęła wnioski

Rzecznika. Komisja przedstawiła następujące informacje (w skrócie) na temat tego, w jaki sposób zamierza zareagować na wniosek. Po pierwsze, odpowiadałoby ono płatnościom, o których mowa w części a) roszczenia. Po drugie, sama Komisja określiła odpowiednią dodatkową płatność, która ma zostać dokonana. Obejmowały one odsetki za zwłokę i odsetki wyrównawcze od zaliczkowych płatności zaliczkowych w wysokości 2 066,87 USD. W związku z tym Komisja wyjaśniła, że pomimo swojego pierwotnego stanowiska w sprawie nieprzyznania tej rekompensaty i pomimo wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, zgodnie z którym zarzut dotyczący tej kwestii nie był uzasadniony, Komisja postanowiła jednak zaproponować wyżej wymienioną płatność w celu zrekompensowania kosztów płatności zaliczkowych ponoszonych przez skarżącego. Komisja wskazała, że zaproponowała tę płatność wyłącznie w celu osiągnięcia polubownego ugody. Następnie stwierdził, że rzeczona płatność nie może być interpretowana jako uznanie lub dopuszczenie zarzutów i oskarżeń przedstawionych przez skarżącego w uwagach skierowanych do Rzecznika Praw Obywatelskich.

29. Komisja zauważyła ponadto, że w swoich uwagach skierowanych do Rzecznika skarżący przedstawił szereg bardzo krytycznych uwag dotyczących Komisji i jej służb. Komisja nie chciała na nie odpowiedzieć, z wyjątkiem jednej uwagi, w której skarżący zasugerował, że służby Komisji sfałszowały pismo. Komisja wyraziła zgodę na propozycję Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącą przyjaznego rozwiązania uzależnionego od wycofania tego oskarżenia przez skarżącego.

30. W swoich uwagach dotyczących odpowiedzi Komisji na wniosek Rzecznika skarżący z zadowoleniem przyjął gotowość Komisji do znalezienia przyjaznego rozwiązania. Sformułował również dodatkowe szczególne roszczenia, w tym roszczenia o odsetki i rekompensatę za wahania kursów walutowych. Jednocześnie wyraźnie zrezygnowała z jednego ze swoich twierdzeń podniesionych w ramach niniejszego dochodzenia i wyraźnie wycofała swoje zarzuty, o których mowa w pkt 28 powyżej.

31. W świetle nowych twierdzeń skarżącego Rzecznik Praw Obywatelskich przekazał swoje uwagi Komisji. Zaproponował, aby Komisja skontaktowała się ze skarżącym w celu osiągnięcia ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy.

32. W odpowiedzi z dnia 26 czerwca 2008 r. Komisja wyraziła gotowość do częściowego zaspokojenia dodatkowych roszczeń skarżącego (o łącznej wartości 36 600 USD i 747,89 EUR) w celu ustalenia „ugody zadowalającej obie strony”. Nie mogła jednak zgodzić się na pewne roszczenia o dodatkowe odsetki, wyjaśniając, że dotyczyły one, odpowiednio, okoliczności podatkowych w danym państwie członkowskim oraz części sprawy, w odniesieniu do której Rzecznik stwierdził, że nie doszło do niewłaściwego administrowania.

33. Komisja stwierdziła, że przesłała skarżącemu protokół zawierający jego propozycję ugody.

34. W dniu 3 lipca 2008 r. skarżący poinformował Rzecznika o zamiarze podpisania protokołu. Uгода między skarżącym a Komisją została ostatecznie potwierdzona przez obie strony odpowiednio w dniach 31 lipca i 8 września 2008 r. Rozliczenie zakładało, że saldo rachunku projektu zostało zamknięte płatnościami w wysokości 48 486,79 EUR i 101 938,40 USD na

rzecz skarżącego.

Ocena Rzecznika po jego propozycji rozwiązania przyjaznego

35. W świetle uwag przedstawionych przez strony w następstwie propozycji Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie rozwiązania polubownego Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdza, że jego wniosek zakończył się sukcesem.

36. Rzecznik pragnie ponadto podkreślić, że odpowiedź Komisji w tej sprawie była wzorowa. Już na etapie przedkładania opinii Komisja wykorzystała okazję do dokładnego przeanalizowania istotnych wydarzeń i dokonania przeglądu działań swoich służb. Stwierdziła niedociągnięcia, przyznała się do nich otwarcie i wyraziła gotowość do podjęcia działań naprawczych. Odpowiadając następnie na propozycję Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącą przyjaznego rozwiązania, Komisja przyjęła również bardzo dokładne i konstruktywne podejście. W szczególności należy pochwalić Komisję za jej gotowość do pełnego i konstruktywnego wykorzystania art. 3 ust. 5 statutu Rzecznika Praw Obywatelskich, którego celem jest m.in. promowanie przyjaznych rozwiązań w ramach otwartego i nielegalistycznego dialogu.

C. Konkluzje

Rzecznik Praw Obywatelskich stwierdza, że osiągnięto przyjazne porozumienie.

Skarżący i Komisja Europejska zostaną poinformowani o tej decyzji.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Sporządzono w Strasburgu dnia 1 grudnia 2008 r.